

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2000

Nr 1219—1234

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1219	Lag om ändring av 14 och 49 § folkhälsolagen	3265
1220	Lag om ändring av 59 § lagen om specialiserad sjukvård	3267
1221	Lag om ändring av 34 § mentalvårdslagen	3268
1222	Lag om ändring av 6 a § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	3269
1223	Lag om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001	3271
1224	Lag om ändring av 24 och 42 b § folkpensionslagen	3273
1225	Lag om ändring av 15 a § familjepensionslagen	3274
1226	Lag om ändring av 19 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare	3275
1227	Lag om ändring av 16 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare	3276
1228	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av folkpensionslagen	3277
1229	Lag om ändring av 1 och 9 § lagen om pension för företagare	3278
1230	Lag om ändring av 10 a och 19 c § lagen om pension för arbetstagare	3279
1231	Statsrådets förordning om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad och om maximibeloppen av boendekostnaderna 2001	3280
1232	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av samt bilagan till beslutet arbetsministeriets beslut om cancerframkallande agenser 1 §	3283
1233	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om lämnande av uppgifter om mängder i fråga om kemikalier som klassificerats som farliga	3286
1234	Inrikesministeriets förordning om avgifter för notarius publicus prestationer	3287

Nr 1219

Lag

om ändring av 14 och 49 § folkhälsolagen

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) 14 § 1 mom. 4 punkten och 49 §, av dessa lagrum 14 § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 746/1992, som följer:

14 §

Inom folkhälsoarbetet åligger det kommunen

4) att svara för tandvård, till vilken hänförs upplysningsverksamhet och förebyggande verksamhet samt undersökning och vård av kommuninvånarnas tänder;

49 §

Genom förordning av statsrådet kan närmare föreskrifter utfärdas om det närmare innehållet och ordnandet av det mentalvårdsarbete som ingår i folkhälsoarbetet samt om verkställigheten av denna lag. För att främja en mera jämlik tillgång till tjänsterna kan föreskrifter dessutom meddelas genom förordning av statsrådet om längsta väntetid

RP 149/2000
ShUB 33/2000
RSv 190/2000

i samband med mentalvårdstjänster innan patienten blir undersökt och får vård.

Social- och hälsovårdsministeriet kan meddela anvisningar om folkhälsoarbetets innehåll och ordnandet av arbetet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Lagens 14 § 1 mom. 4 punkt träder dock i kraft den 1 april 2001. En kommun eller en samkommun för folkhälsoarbetet kan besluta att undersökning och vård av tänder ordnas fram till den 31 december 2001 bara för

personer födda 1956 eller senare och fram till den 30 november 2002 bara för personer födda 1946 eller senare samt dessutom för andra grupper som kommunen eller samkommunen särskilt beslutar om. Undersökning och vård av tänder skall dock ordnas oberoende av ålder för alla som behöver det på grund av strål- eller cytostatikabehandling av huvudet och halsen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1220

L a g

om ändring av 59 § lagen om specialiserad sjukvård

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989) 59 § som följer:

59 §

Genom förordning av statsrådet kan närmare föreskrifter utfärdas om det närmare innehållet och ordnandet av mentalvårdsarbetet samt om verkställigheten av denna lag. För att främja en mera jämlik tillgång till tjänsterna kan föreskrifter dessutom utfärdas genom förordning av statsrådet om längsta väntetid i samband med mentalvårdstjänster innan patienten blir undersökt och får vård.

Social- och hälsovårdsministeriet kan meddela anvisningar om den specialiserade sjukvårdens innehåll och ordnandet av den.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1221

L a g

om ändring av 34 § mentalvårdslagen

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mentalvårdslagen av den 14 december 1990 (1116/1990) 34 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1435/1991, som följer:

34 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet kan närmare föreskrifter utfärdas om det närmare innehållet och ordnandet av mentalvårdsarbetet samt om verkställigheten av denna lag. För att främja en mera jämlik tillgång till mentalvårdstjänster kan föreskrifter dessutom utfärdas genom förordning av statsrådet om längsta väntetid innan patienten blir undersökt och får vård när det gäller tjänster som ordnas enligt denna lag.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet meddelas vid behov före-

skrifter om ordnande av vård oberoende av patientens vilja. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställs formulären för de blanketter som används i samband med de utlåtanden och beslut som avses i denna lag. Social- och hälsovårdsministeriet kan dessutom meddela anvisningar om ordnande av vård oberoende av patientens vilja samt om mentalvårdstjänsternas innehåll och om ordnandet av dem.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1222

L a g**om ändring av 6 a § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992)
6 a § 1 och 2 mom., sådana de lyder i lag 1308/1999, samt
fogas till 6 a §, sådan den lyder i nämnda lag 1308/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

6 a §

Avgiftstak

I syfte att förhindra en oskäligt stor avgiftsbörda skall det finnas ett maximibelopp på 3 500 mark (*avgiftstak*) för de kostnader som klientavgifterna under ett kalenderår förorsakar den som använder servicen. Sedan avgiftstaket har nåtts är de tjänster taket gäller avgiftsfria till slutet av kalenderåret. Vid anstaltsvård är det dock möjligt att uppbära en avgift för klientens uppehälle även efter det avgiftstaket har nåtts. Storleken på avgiften för uppehälle bestäms genom förordning av statsrådet.

När det sammanlagda beloppet av de avgifter som uppburits hos klienten räknas ut, beaktas avgifter som under kalenderåret uppburits för öppenvårdstjänster som tillhandahålls av läkare vid hälsovårdscentraler, individuell fysioterapi, poliklinikbesök, dagkirurgi, vård i serie, dag- och nattvård, rehabilitering eller kortvarig anstaltsvård inom social- och hälsovården. Avgifter som uppburits för tjänster som utnyttjats av ett barn under 18 år beaktas tillsammans med de avgifter föräldrarna eller någon annan vård-

nadshavare har betalat. Härvid är tjänsterna i enlighet med 1 mom. avgiftsfria för alla dem vars avgifter beaktas tillsammans. Hos barn under 18 år får inte ens avgift för uppehälle uppbäras.

Om klienten under kalenderåret har betalat mera än 3 500 mk i avgifter för tjänster som ingår i avgiftstaket, har han eller hon rätt att få tillbaka de avgifter som betalats till för högt belopp. Om krav på återbetalning av de avgifter som betalats till för högt belopp inte har ställts före utgången av kalenderåret efter det år då gränsen 3 500 mark överskridits, går klienten miste om sin rätt till återbetalning. Om det på grund av en myndighets eller ett försäkringsbolags beslut eller på grund av ändringssökande blir klart först efter uppföljningsåret för avgiftstaket om avgifterna ingår i avgiftstaket eller inte, skall kravet på återbetalning av avgifter som betalats till ett för högt belopp ställas inom ett år från det beslutet har meddelats eller beslut med anledning av besvär har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Om klienten under 2000 har betalat avgifter för tjänster som ingår i avgiftstaket, fortsätter

uppföljningsperioden om 12 månader år 2001 enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. Den nya uppföljningsperiod som inleds efter nämnda uppföljningsperiod som inletts 2000 upphör vid utgången av 2001. Om klienten så önskar kan han eller hon dock

bestämma att den uppföljningsperiod som börjat 2000 skall upphöra den 31 december 2000. En ny uppföljningsperiod inleds då i enlighet med denna lag den 1 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1223

L a g**om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Den försäkrades sjukförsäkringspremie

Utan hinder av vad sjukförsäkringslagen (364/1963) föreskriver om den försäkrades sjukförsäkringspremie är premien 1,50 penni för varje skatteöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen för 2001. När försäkringspremien fastställs beaktas inkomstskattelagen (1535/1992).

2 §

Höjning av sjukförsäkringspremie

Hos en försäkrad som under 2001 får pensionsinkomst uppbärs, utöver vad som bestäms i 1 §, i sjukförsäkringspremie 1,20 penni för varje skatteöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen för 2001. Denna höjning av sjukförsäkringspremien är dock högst 1,20 procent av den skattepliktiga pensionsinkomsten.

3 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Utan hinder av vad lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) föreskriver om beloppet av och grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift uppbärs arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på det sammanräknade beloppet av till en arbetstagare under 2001 utbetald sådan lön på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen avsedd arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar. I den del av arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar inräknas dock inte av arbetsgivaren betalda ersättningar för kostnader som föranleds av arbetet, till den del ersättningarna är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987), hos kommunerna och samkommunerna samt de kommu-

nala affärsverken, hos den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 1,60 procent,

2) hos staten och andra statliga inrättningar än de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk samt hos landskapet Åland 2,85 procent.

4 §

Arbetsgivares folkpensionsavgift

Utan hinder av vad folkpensionslagen (347/1956) föreskriver om beloppet av och grunden för arbetsgivares folkpensionsavgift uppbärs arbetsgivares folkpensionsavgift på det sammanräknade beloppet av till en arbetstagare under 2001 utbetald sådan lön på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen avsedd arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar. I den del av arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar inräknas dock inte av arbetsgivaren betalda ersättningar för kostnader som föranleds av arbetet, till den del ersättningarna är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk

a) 2,00 procent,

b) 4,00 procent, om beloppet av de normala avskrivningar som en arbetsgivare som idkar affärsverksamhet och är skyldig att betala inkomstskatt till staten eller en i 4 § 1 mom. 1 punkten inkomstskattelagen avsedd näri-

ngssammanslutning som idkar affärsverksamhet, uppgivit i skattedeklarationen för 1999 och som gjorts på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som utbetalts under samma skatteår, eller

c) 4,90 procent, om beloppet av de nämnda avskrivningarna överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som utbetalts under den nämnda tiden,

2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk, hos den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 3,15 procent,

3) hos staten och andra statliga inrättningar än de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk samt hos landskapet Åland 3,95 procent.

Om arbetsgivarens räkenskapsperiod inte har löpt ut 1999, används vid fastställandet av storleken av en privat arbetsgivares folkpensionsavgift de uppgifter som lämnats i fråga om beskattningen för 1998 samt de löner som betalats ut under motsvarande tid.

5 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och gäller till den 31 december 2001.

Lagen tillämpas vid beskattningen för 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1224

L a g**om ändring av 24 och 42 b § folkpensionslagen**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 24 § och 42 b § 1 mom.
 dessa lagrum sådana de lyder, 24 § i lagarna 1491/1995 och 979/1996 och 42 b § 1 mom.
 i sistnämnda lag, som följer:

24 §

Full folkpension är 15 581 mark om året i första och 14 933 mark om året i andra kommungruppen.

Är pensionstagaren gift, är folkpensionens fulla belopp 13 709 mark om året i första och 13 157 mark om året i andra kommungruppen.

42 b §

Får en folkpensionstagare vård som avses i 42 a §, betalas av folkpensionen, för den tid vården varar över tre månader, inte den del som hos en folkpensionstagare i den första kommungruppen överstiger 685,43 mark och i den andra kommungruppen 631,57 mark i månaden samt hos en gift folkpensionstagare i den första kommungruppen 618,35 mark och i den andra kommungruppen 572,37 mark

i månaden. Om folkpensionen enligt 25 a § har skjutits upp eller tidigare lagts, höjs nämnda belopp med uppskottsprocenten eller minskas de med tidigare lägningsprocenten.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2001.

När denna lag träder i kraft ändras utan ansökan folkpensionen för en person som får folkpension så att den överensstämmer med denna lag. Om ändring av folkpensionen ges beslut på begäran.

De belopp som anges i denna lag motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket storleken av de folkpensioner som skulle betalas i mars 1981 har räknats ut.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

RP 154/2000
 ShUB 37/2000
 RSv 202/2000

2 400301/174

Nr 1225

L a g

om ändring av 15 a § familjepensionslagen

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i familjepensionslagen av den 17 januari 1969 (38/1969) 15 a § 3 och 4 mom., sådana de lyder i lag 982/1996, som följer:

15 a §

Kompletteringsbeloppets fulla belopp är i första kommungruppen 12 905 mark och i andra kommungruppen 12 257 mark om året.

Är pensionstagaren gift, är kompletteringsbeloppets fulla belopp 11 033 mark om året i första och 10 481 mark om året i andra kommungruppen.

När denna lag träder i kraft ändras utan ansökan pensionen för en person som får efterlevandepensionens kompletteringsbelopp så att den överensstämmer med denna lag. Om ändring av efterlevandepensionens kompletteringsbelopp ges beslut på begäran.

De belopp som anges i denna lag motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket storleken av de folkpensioner som skulle betalas i mars 1981 har räknats ut.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2001.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1226

L a g**om ändring av 19 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 19 § lagen den 16 december 1994 om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat i lag 1326/1999, ett nytt 3 mom. som följer:

19 §

Utän hinder av 1 mom. ändras kompletteringsdelen för en person som får avträdelsestödets kompletteringsdel den 1 juni 2001 från nämnda tidpunkt i överensstämmelse med lagen (1224/2000) om ändring av 24 och 42 b § folkpensionslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2001. Ändringen av avträdelsestödets kompletteringsdel enligt denna lag görs utan ansökan. Om ändringen ges beslut på begäran. Kompletteringsdelen justeras inte i samband med ändringen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1227

L a g

om ändring av 16 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 16 § lagen den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat i lag 1499/1995, ett nytt 5 mom. som följer:

16 §

Utan hinder av 1, 3 och 4 mom. ändras kompletteringsdelen för en person som får generationsväxlingspensionens kompletteringsdel den 1 juni 2001 från nämnda tidpunkt i överensstämmelse med lagen (1224/2000) om ändring av 24 och 42 b § folkpensionslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2001. Generationsväxlingspensionens kompletteringsdel enligt denna lag ändras utan ansökan. Om ändringen ges beslut på begäran. Kompletteringsdelen justeras inte i samband med ändringen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1228

L a g**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av folkpensionslagen**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 och 6 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 18 december 1995 (1491/1995) om ändring av folkpensionslagen, av dessa lagrum 2 mom. sådant det lyder i lag 1276/1999, som följer:

— — — — —
Betalningen av folkpensionens basdel, som har börjat före den 1 januari 1996 och som har minskats på grundval av 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i denna lag, sådant det lyder i lagarna 1491/1995, 980/1996, 913/1998 och 1276/1999, upphör den 1 januari 2001. Ett skriftligt beslut om att betalningen av pensionen upphör ges på begäran. När betalningen av pensionen upphör, fortsätter betalningen av bostadsbidrag enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) på samma grunder som tidigare tills beloppet av bostadsbidraget justeras nästa gång i enlighet med 8 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare. Likaså fortsätter betalningen av vårdbidrag för pensionstagare även om betalningen av ovan nämnda pension upphör. När ovan nämnda

pension till en utomlands bosatt person som får fronttillägg upphör den 1 januari 2001, beviljas han i stället för det tidigare fronttillägget utan ansökan fronttillägg enligt 2 § 1 mom. lagen om betalning av fronttillägg utomlands (988/1988).

— — — — —
Betalningen av barnförhöjning, som har börjat före den 1 januari 1996 och som från början av 1998, 1999 och 2000 har minskats med 20 procent av beloppet 1995, fortsätter så länge pensionstagaren hade haft rätt till barnförhöjning på tidigare grunder utan nytt beslut.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1229

L a g**om ändring av 1 och 9 § lagen om pension för företagare**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 1 § 3 mom. 2 punkten och 4 mom. samt 9 § 2 mom.,
av dessa lagrum 1 § 4 mom. sådant det lyder i lag 373/1995 och 9 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1436/1991, som följer:

1 §

Denna lag gäller likväl icke:

2) företagare, vars i 7 § avsedda årliga arbetsinkomst av i denna lag avsett förvärvsarbete bör uppskattas till i medeltal mindre än det belopp som anges i 1 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare (395/1961) multiplicerat med tjugofyra;

Denna lag gäller inte heller utövande av idrott. Bestämmelser om pensionsskydd vid utövande av idrott finns i lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare (575/2000).

9 §

Företagarens premieprocentsats är 75 procent av det i 1 mom. angivna procenttalet under de första 48 månaderna av den första

företagarverksamheten som omfattas av denna lag. Om den första företagarverksamheten pågår en kortare tid än 48 månader, beräknas försäkringspremien på yrkande av företagaren enligt den nedsatta procentsatsen för den tid som återstår av de 48 månaderna också i en andra företagarverksamhet som omfattas av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
Lagens 9 § 2 mom. tillämpas på en sådan företagare som för första gången inleder företagarverksamhet enligt lagen om pension för företagare när denna lag gäller. På en företagare vars företagarverksamhet enligt lagen om pension för företagare för första gången har inletts innan denna lag träder i kraft, tillämpas 9 § 2 mom. lagen om pension för företagare i den lydelse som gäller när denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1230

L a g**om ändring av 10 a och 19 c § lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 10 a § 2 mom. och 19 c § 1 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 10 a § 2 mom. i lag 1482/1995 och 19 c § 1 mom. i lag 1331/1999, som följer:

10 a §

Om utredningen av arbetsförhållandet gäller ett ärende som pensionsskyddscentralen enligt 1 § 7 mom. skall avgöra, meddelar pensionsskyddscentralen ett beslut som avses i 1 mom.

sjukförsäkringsfonden och inte heller när arbetsgivaren med stöd av någon annan lag har fått ersättning för den lön som han utbetalt. Om arbetstagaren har beviljats rehabiliteringspenning eller invalidpension och därtill anslutet rehabiliteringstillägg och arbetsgivaren har betalt eller betalar arbetsgivaren lön för samma tid, iaktas vid betalning av rehabiliteringspenning eller invalidpension och därtill anslutet rehabiliteringstillägg samma förfarande som ovan föreskrivs för betalning av invalidpension.

19 c §

Har en pensionsanstalt beviljat en arbetstagare invalidpension retroaktivt och har arbetsgivaren för samma tid till honom eller henne utbetalt lön för sjukdomstiden, betalas pensionen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren, likväl högst till det belopp som utbetalts i lön för samma tid. Pensionen utbetalas inte till arbetsgivaren till den del den med stöd av 4 d § 4 mom. skall utges till

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
Lagens 19 c § 1 mom. tillämpas på förmåner som utbetalas efter att denna lag trätt i kraft.

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1231

Statsrådets förordning**om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad och om maximibeloppen av boendekostnaderna 2001**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § 3 mom. och 13 § 2 mom. lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978), dessa lagrum sådana de lyder, 3 § 3 mom. i lag 981/1996 och 13 § 2 mom. i lag 473/1991:

1 §

Vid fastställandet av storleken av bostadsbidraget enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) beräknas såsom boendekostnader för pensionstagare som bor i egen bostad, belägen i ett annat hus än ett sådant som ägs av ett bostadsaktiebolag eller ett bostadsandelslag, utgifterna för skötsel av bostad enligt de följande genomsnittliga uppvärmnings- och vattenkostnaderna samt högst de genomsnittliga underhållskostnaderna:

1) finns i bostaden centralvärme eller något därmed jämförbart annat fast uppvärmningssystem, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge beroende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	mk/m ² /mån.
I uppvärmningsgruppen	4,60
II uppvärmningsgruppen	5,35
III uppvärmningsgruppen	6,25

2) finns i bostaden något annat uppvärmningssystem än ett sådant som nämns i 1 punkten, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge beroende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	mk/m ² /mån.
I uppvärmningsgruppen	2,45
II uppvärmningsgruppen	3,00
III uppvärmningsgruppen	3,60

3) såsom vattenkostnader beräknas 83 mark i månaden per familjemedlem, då vattenledning och varmt vatten finns i bostaden, samt i övriga fall 14 mark i månaden per familjemedlem, samt

4) såsom underhållskostnader för bostaden beräknas 195 mark i månaden.

De belopp som nämns i 1 mom. 1, 2 och 4 punkten höjs med 30 procent om byggnaden uppförts eller ombyggs före 1974.

För ensamstående personer beaktas såsom skäligt antal kvadratmeter av bostadens yta högst 70 kvadratmeter vid tillämpningen av 1 mom. 1 och 2 punkten. För varje familjemedlem som bor i bostaden höjs denna gräns med 15 kvadratmeter.

2 §

Kommunerna hör till uppvärmningsgrupper enligt följande:

I uppvärmningsgruppen:

Alastaro, Anjalankoski, Artsjö, Askola, Aura, Bjärnä, Björneborg, Borgnäs, Borgå, Dragsfjärd, Ekenäs, Elimäki, Esbo, Eura, Euraåminne, Finby, Fredrikshamn, Grankulla, Gustavs, Halikko, Hangö, Harjavalta, Helsingfors, Honkajoki, Houtskär, Huittinen, Hyvinge, Högfors, Iitti, Imatra, Iniö, Ingå, Jaala, Joutseno, Jämijärvi, Kankaanpää, Karinainen, Karis, Karislojo, Karvia, Kervo, Kiikala, Kiikoinen, Kimito, Kisko, Kiukainen, Kjulo, Kodisjoki, Korpo, Koski, Kotka, Kouvola, Kullaa, Kumo, Kuusankoski, Kuusjoki, Kyrkslätt, Laitila, Lappi, Lapträsk, Lavia, Lemi, Lemu, Liljendal, Loimaa, Loimaa kommun, Lojo, Lovisa, Lundo, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Mellilä, Merimasku, Miehikkälä, Mietoinen, Muurla, Mynämäki, Mäntsälä, Mörskom, Nagu, Nakkila, Norrmark, Nousis, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Nystad, Nådendal, Orimattila, Oripää, Pargas, Parikkala, Pemar, Pernå, Pertteli, Pikis, Pojo, Pukkila, Punkalaidun, Pyhäranta, Pyttis, Pärmar, Pöytyä, Raumo, Rautjärvi, Reso, Rimito, Ruokolahti, Rusko, Saari, Sagu, Salo, Sammatti, Sastmola, Savitaipale, Sibbo, Siikainen, Sjundeå, Somero, S:t Karins, Strömfors, Suodenniemi, Suomeniemi, Suomusjärvi, Säskylä, Taipalsaari, Tarvasjoki, Träskända, Tusby, Tövsala, Ulvsby, Uukuniemi, Vahto, Valkeala, Vammala, Vampula, Vanda, Veckelax, Vehmaa, Velkua, Vichtis, Villmanstrand, Villnäs, Virolahti, Västanfjärd, Ylämaa, Yläne, Åbo, Äetsä samt kommunerna i Ålands län,

II uppvärmningsgruppen:

Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Asikkala, Birka, Bötom, Enonkoski, Etseri, Evijärvi, Forssa, Halsua, Hartola, Hattula, Hauho, Haukivuori, Hausjärvi, Heinola, Heinävesi, Himanka, Hirvensalmi, Hollola, Humppila, Hämeenkoski, Ikalis, Ilmajoki, Jakobstad,

Jalasjärvi, Janakkala, Jockis, Jorois, Jurva, Juupajoki, Juva, Jäppilä, Kalvola, Kangasala, Kangaslampi, Kangasniemi, Kanus, Karleby, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kaustby, Kelviå, Kerimäki, Kihniö, Korsholm, Korsnäs, Kortesejärvi, Kristinestad, Kronoby, Kuhmalahti, Kuortane, Kurikka, Kuru, Kylmäkoski, Kärkölä, Lahtis, Laihela, Lammi, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lehtimäki, Lempäälä, Lestijärvi, Lillkyro, Lochteå, Loppi, Luopioinen, Längelmäki, Malax, Maxmo, Mouhijärvi, Mänttä, Mäntyharju, Nastola, Nokia, Nurmo, Nykarleby, Nyslott, Närpes, Oravais, Orivesi, Padasjoki, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Pieksämäki, Pieksämäki lk., Punkaharju, Puumala, Pälkäne, Rantasalmi, Renko, Riihimäki, Ristiina, Ruovesi, Sahalahti, Savonranta, Seinäjoki, Soini, S:t Michel, Storkyro, Storå, Sulkava, Sysmä, Tammela, Tammerfors, Tavastehus, Tavastkyro, Toholampi, Toijala, Tuulos, Töysä, Ullava, Urjala, Valkeakoski, Vasa, Vesilahti, Vetil, Viiala, Viljakkala, Vilppula, Vimpeli, Virdois, Virtasalmi, Vörå, Ylihärmä, Ylistaro, Ylöjärvi, Ypäjä och Östermark, samt

III uppvärmningsgruppen:

övriga kommuner.

3 §

Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för uppvärmning, beräknas uppvärmningskostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §. Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för vatten och betalar pensionstagaren inte någon särskild fast vattenavgift i samband med hyran eller vederlaget, beräknas vattenkostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §.

4 §

Då bostadsbidraget enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare fastställs, är det maximibelopp av boendekostnaderna som beroende på bostadens läge skall beaktas per år följande:

Bostaden belägen i	mk/år
Esbo, Grankulla, Helsingfors eller Vanda	30 580

3282

Nr 1231

Bostaden belägen i

mk/år

Bostaden belägen i

mk/år

Björneborg, Borgå, Hyvinge,
Joensuu, Jyväskylä, Kervo, Kou-
vola, Kuopio, Kyrkslätt, Lahtis,
Lojo, Nurmijärvi, Reso, Riihi-
mäki, Rovaniemi, Seinäjoki,
Sibbo, Tammerfors, Tavastehus,
Traskända, Tusby, Uleåborg,
Vasa, Vichtis, Villmanstrand
eller Åbo

27 940

Övriga kommuner

25 150

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1
januari 2001 och gäller till utgången av 2001.

Helsingfors den 21 december 2000

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1232

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av samt bilagan till beslutet arbetsministeriets beslut om cancerframkallande agenser 1 §**

Given i Helsingfors den 18 december 2000

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i arbetsministeriets beslut av den 16 september 1993 om cancerframkallande agenser (838/1993) 1 § och rubriken för grupp 3 i bilagans del B, samt *fogas* till grupp 3 i del B av bilagan till beslutet nya cancerframkallande ämnen, som följer:

1 §
Arbetsgivaren skall enligt 3 § statsrådets förordning om avvärijande av cancerrisk i anslutning till arbete (716/2000) registrera sådana arbetstagare som exponeras för arbets-

metoder och ämnen angivna i bilagan till detta beslut.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 18 december 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Överinspektör Matti Kajantie

BILAGA

Cancerframkallande agenser:*B. Ämnen*

Grupp 3:

Andra ämnen vid vilkas användning iakttas statsrådets förordning om avvärjande av cancer-risk i anslutning till arbete (716/2000).

namn	CAS-nr / Indeksnr	EG-nr
5-Allyl-1,3-benzodioxol; 5-(2-propenyl)-1,3-benzodioxol, Safrol	94-59-7	202-345-4
Benzidinbaserade azofärger, 4,4'-diarylazobifenylfärger, med undantag för föreningar som är upptagna på annat ställe i bilagan	611-024-00-1	
Benz[e]pyren	192-97-2	205-892-7
Butan(1), isobutan(2),(innehållande $\geq 0,1$ % butadien (203-450-8)); isobutan	601-004-01-8	203-448-7 200-857-2
C.I. Basic Red 9; dianilinhydroklorid	569-61-9	
C.I. Disperse Blue 1; 1,4,5,8-Tetra-aminoantrakinon	2475-45-8	
Diaminotoluen	25376-45-8	246-910-3
O-Dianisidinbaserade azofärger; 4,4'-diaryliatso-3,3-dimetoksibifenyl färger, med undantag för föreningar som är upptagna på annat ställe i bilagan	611-029-00-9	
Dinitrotoluen, dinitrotoluen teknisk kvalitet, 2,4-dinitrotoluen	121-14-2 / 25321-14-6	204-450-0 246-836-1
2,6-Dinitrotoluen	606-20-2	210-106-0
Glysidol	556-52-5	209-128-3
Hydrazin-bis(3-karboksi-4-hydroxibenzensulfonat)	007-022-00-X	405-030-1

Keramiska fibrer; specialfibrer ; förutom det på andra ställen i bilagan nämnda. [Syntetiska glassaktiga (silikat) fibrer slumpvis ordnade vars totala innehåll av oxider av alkali- metaller och alkaliska jordmetaller (Na ₂ O+K ₂ O+CaO+MgO+BaO) är lika med eller understiger 18 viktprocent]	650-017-00-8	
4-Klorianilin	106-47-8	203-401-0
Koboltklorid	7646-79-9	231-589-4
Koboltisulfat	10124-43-3	233-334-2
Krysen	218-01-9	205-923-4
Natriumdikromat, dihydrat	7789-12-0	234-190-3
2-Nitroanisol	91-23-6	202-052-1
Nitrosodipropyliamin	621-64-7	210-698-0
O-Tolidinbaserade färgämnen; utom sådana som är upptagna på annat ställe i bilagan 4,4'-diarylazo-3,3'-dimetylbifenylfärgämnen utom sådana som är upptagna på annat ställe i bilagan	611-030-00-4	203-625-9
Toluen-2,4-diammoniumsulfat; 4-metyl-m-fenylendiaminsulfat	65321-67-7	265-697-8

Nr 1233

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om lämnande av uppgifter om mängder i fråga om kemikalier som klassificerats som farliga**

Given i Helsingfors den 18 december 2000

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 a § kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) sådant detta lagrum lyder i lag 1412/1992 och 368/1998:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på kemikalier som klassificerats som farliga och om vilka tillverkaren eller importören skall lämna uppgifter för registrering enligt social- och hälsovårdsministeriets beslut om lämnande av uppgifter om kemikalier som orsakar fara (377/1998).

Denna förordning tillämpas inte på bekämpningsmedel som avses i lagen om bekämpningsmedel (327/1969).

2 §

Anmälning av uppgifter

Tillverkaren eller importören skall lämna social- och hälsovårdens produkttillsynscentral följande uppgifter:

- 1) verksamhetsidkarens namn, adress och telefonnummer,
- 2) kontaktpersonens namn,
- 3) kemikalies namn samt registreringsnumret i kemikalieregistrets produktregister, om kemikalien har getts ett sådant,
- 4) i fråga om tillverkaren den mängd som årligen tillverkas av kemikalien, och

5) i fråga om importören den mängd som årligen importeras av kemikalien.

Kemikaliemängden anmäls enligt följande indelning:

- 1) 0,1 < 1 ton
- 2) 1—10 ton
- 3) 10—100 ton
- 4) 100—500 ton
- 5) 500—1000 ton
- 6) > 1 000 ton, varvid anmälan görs med \pm 20 procents noggrannhet.

3 §

Tidpunkten för anmälning av uppgifter

Uppgifterna enligt 2 § skall lämnas om varje år före slutet av den därpå följande februari. För första gången lämnas uppgifter om år 2001. Därefter lämnas uppgifter bara om de ändras.

Om en ny kemikalie som avses i 1 § registreras, skall uppgifterna lämnas senast följande februari.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 18 december 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*Överinspektör *Matti Kajantie*

Nr 1234

Inrikesministeriets förordning
om avgifter för notarius publicus prestationer

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I detta beslut ingår bestämmelser om när de prestationer som utförs av notarius publicus vid ett ämbetsverk inom inrikesministeriets förvaltningsområde skall vara avgiftsbelagda, med undantag av de avgifter som notarius publicus uppbär för styrkande av köp och delgivning, om vilka bestäms särskilt.

2 §

Avgiftsfria prestationer

För mottagande av utsaga om erkännande som avses i 15 § lagen om faderskap (700/1975) och för verkställande av hörande samt mottagande av godkännande enligt 18 § lagen om faderskap uppbärs ingen avgift.

3 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

För notarius publicus prestationer uppbärs följande fasta avgifter:

1) för protest 100 mark;

2) för öppning och stängning av tresorfack 220 mark för det första facket och för varje följande fack 30 mark;

3) för styrkande av meritförteckning 120 mark;

4) för vederhäftighetsbetyg 50 mark;

5) för styrkande av riktigheten hos en underskrift 30 mark per underskrift;

6) för styrkande av riktigheten hos en kopia av en handling 10 mark per sida, dock högst 100 mark per handling, samt

7) för intyg (apostille) som avses i konventionen om slopande av kravet på legalisation av utländska allmänna handlingar (FördrS 46/1985) 50 mark.

För kontroll i ett offentligt register i samband med styrkande av riktigheten hos en underskrift uppbärs en avgift som motsvarar de kostnader som föranleds av kontrollen.

För andra prestationer uppbärs en avgift som motsvarar den enskilda prestationens självkostnadsvärde.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001 och gäller till utgången av 2001.

Nr 1234

Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan det träder ikraft. beslut har trätt i kraft uppbärs avgift enligt det avgiftsbeslut som gällde före ikraftträdandet.
För prestationer som beställs innan detta

Helsingfors den 21 december 2000

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Överinspektör Teemu Eriksson